

מצד של עין החיים, שהוא ו באמצע של א, שנאמר
בו ולקח גם מעין החיים ואכל וחי לעלם, אבל האילן
של עין הדעת למטה. בין כך הגיה זקן
הזקנים, עתיק העתיקים, יורד
ואומר להם: חכמים, כמה
עסקתם? אמרו לו: ודאי בזה
שאמר רבי עקיבא לתלמידיו,
כשתגיעו לאבני שיש טהור אל
תאמרו מים מים. ואמר להם:
ודאי סוד עליון יש כאן, והרי
פרשוה בלשיבה העליונה, וכדי
שלא תטעו נרדתי אליכם, כדי
שיתגלה הסוד הזה ביניכם,
שהוא סוד עליון טמיר מבני
האדם (הדור).

בנדאי אבני שיש טהור הן י י,
שמהם יוצאים מים זפים, והם
רמוזים באות א, בראש ובסוף י
י, ו' שהוא נטוי ביניהם, הוא עץ
החיים, מי שאוכל ממנו, וחי
לעלם.

ואלו שני היודים הם רמוזים
בויצר, והם שתי יצירות, יצירה
של עליונים ויצירה של
תחתונים, והם חכמה בראש
וחכמה בסוף, תעלומות חכמה,
ודאי הם תעלומות מהחכמה
העליונה (שהיא) תחת הכתר
העליון.

והם כנגד שתי עינים, שבהם שתי
דמעות יורדות לים הגדול, ולמה
ירדו? משום שהתורה, משני
לוחות הללו היה מוריד משה
לישראל, ולא זכו, ונשברו ונפלו,
וזה גרם לאבדן של בית ראשון
ושני, ולמה נפלו? משום שפרח
מהם ו', שהיא ו' מן ויצר.

ונתן להם אחרים מצד של עץ
הדעת טוב ורע, שמשם נתנה
תורה באסור והתר, מימין חיים
ומשמאל מיתה, ומשום זה אמר
רבי עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו
לאבני שיש אל תגידו מים מים,
ואל תהיו שוקלים אבני שיש

והבא לית טומאה אלא אבני שיש טהור, ולית הפרשה בין מים
למים, הכלא יחודא חדא, דאלין אינון מסטרא דאילנא דחי דאיהו
ו באמצעיתא דא, דאתמר ביה ולקח גם מעין החיים ואכל וחי
לעולם, אבל אילנא דעץ הדעת לתתא). אדדכי הא סבא
דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון,
רבנן במאי עסקיתו, אמרו ליה ודאי בהאי
דאמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני
שיש טהור אל תאמרו מים מים, ואמר לון
ודאי רזא עלאה אית הכא, והא אוקמוה
במתיבתא עלאה, ובגין דלא תטעון נחיתנא
לכון, בגין דיתגלי רזא דא ביניכו דאיהו רזא
עלאה טמירא מבני נשא (נ"א דרא).

בנדאי אבני שיש טהור אינון י י,
מיין דכין נפקין, ואינון רמיזין באת
א רישא וסופא י י, ו' דאיהו נטוי ביניהו
איהו עץ חיים, מאן דאכל מגיה וחי לעולם.
ואלו תרין יודיין אינון רמיזין בויצר,
ואינון תרין יצירות יצירה דעלאין
ויצירה דתתאין, ואינון חכמה בראש וחכמה
בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אינון תעלומות
מחכמה עלאה (דאיהו) דתחות כתר עלאה.

ואינון לקבל תרין עינין, דבהון תרין דמעין
נחתין בימא רבא ואמאי נחתו, בגין
דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית
לון לישראל, ולא זכו ואתברו ונפלו, ודא
גרים אבודא דבית ראשון ובית שני, ואמאי
נפלו, בגין דפרח ו' מיניהו דאיהו ו' מן
ויצר.

והיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב
ורע, דמתמן אתיהיבת אורייתא
באסור והתר, מימינא חיי ומשמאלא מיתה,
ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו
לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, ולא